

Referat af Aftagerpanelmøde for International Virksomhedskommunikation d. 8/12 kl. 10-13 2015

Deltagende: Lise-Lotte Holmgreen, Mette Øvad Christensen, Helle Bækkelund Sørensen, Brian Billund Kallehaug og Pernille Vildsted Nielsen

Fraværende med afbud: Birthe Winther, Per Lindegaard Hjorth og Vibeke Bak Christensen

Dagsorden:

1. Velkommen
2. Konsekvenser af Dimensioneringen, år 1
  - Uddannelsens erfaringer
  - Reaktioner fra arbejdsgiverne
3. Studieordningsrevision
  - Præsentation af Studienævnets ideer
  - Diskussion af kompetenceprofil ift. arbejdsmarkedets behov
4. Eventuelt

Pkt. 1

Velkomst og præsentation af de tilstedeværende deltagere, herunder den nye studievejleder for International Virksomhedskommunikation og referattager for aftagerpanelets møder, Pernille Vildsted Nielsen.

Lise-Lotte afsluttede velkomsten med at fortælle, at hun har fået en ny stilling som vice-institutleder ved det humanistiske fakultet, men at hun indtil 1. februar stadig fungerer som studienævnets formand, og herefter håber hun stadig at kunne fortsætte som ”menigt” medlem af studienævnet.

Pkt. 2: Konsekvenser af Dimensioneringen, år 1

Pkt. 2.1

Lise-Lotte fremlagde Dimensioneringens betydning for uddannelsen i forhold til fordelingen af studiepladser over de kommende år, i perioden 2015-2020. I denne forbindelse hvordan uddannelsen må nedskrive antallet af studiepladser kraftigt i de kommende år for at kunne imødegå Dimensioneringens krav. (Se tabel over fordelingen af studiepladser nederst) Herunder pointerer Lise-Lotte, at studienævnet havde valgt også at nedskrive antallet af pladser til engelskstuderende markant i 2015, da man ønskede at være sikker på, at der er nok undervisere til at undervise de studerende, hvilket har været en udfordring i de seneste år med store optag på bacheloruddannelsen.

Med mindre studiepladser i 2018, 2019 og 2020 påpegede Brian, at der formentlig også vil blive stillet større krav til de studerende, der søger optagelse, og i denne sammenhæng tilføjede Lise-Lotte, at uddannelse i 2016 har indført et adgangskrav på 4 i karaktergennemsnit, hvilket bidrager

til større krav, men umiddelbart vil det ikke have nogen betydelig betydning, da optaget i 2015 opfyldte dette adgangskrav.

I forhold til optaget på bacheloren i år 2015 påpegede Lise-Lotte, at det var interessant, hvordan optaget på engelsk var mindre end det forventede antal optagelser, kun 135 ud af 150 pladser på International Virksomhedskommunikation i Engelsk blev besat. På tysk og spansk blev hhv. 18 pladser og 17 pladser besat på bachelorniveau.

Lise-Lotte fortalte om Dimensioneringens konsekvenser, hvorunder hun bl.a. påpegede, hvordan de studerende søger væk fra de humanistiske og i særdeleshed de sproglige uddannelser, hvilket formentlig har resulteret i det lavere optag på bacheloren, samt at bl.a. CBS har lukket flere sproglige uddannelser (tysk, spansk, fransk og japansk). Medvirkende til dette kan være den diskurs, der pt. præger diskussionen, fx argumentet om at arbejdsmarkedet ikke søger humanister, men ingeniører. Paneldeltagerne virker uforstående overfor dette synspunkt, og de påpegede alle vigtigheden af sprog og international markeds kommunikation i deres virksomheder.

En anden konsekvens har været, at studerende, der har søgt ind på 5-6 kandidatuddannelser, ikke er kommet ind på nogle af dem, hvilket ifølge deltagerne begrænser bachelors muligheder for at skabe en særlig profil i form af at kombinere med andre kandidatuddannelser. Desuden påpegede Lise-Lotte, hvordan flere studerende er kommet i klemme og efter nogle år på arbejdsmarkedet ikke har den store mulighed for at blive optaget på kandidaten i International Virksomhedskommunikation, da dimensioneringen medfører færre pladser, der i højere grad går til retskravsbachelor. Dette har haft en konsekvens i form af en forringelse af niveauet på kandidaten, fordi studienævnet skal optage egne bachelor med retskrav uanset karaktergennemsnit, mens at studienævnet har været nødt til at afvise eksterne ansøgere med højere karaktergennemsnit grundet de få pladser, som nedskrivningen har medført. Dog pointerede Brian, at dette forhåbentlig ændrer sig fra 2018, hvor niveauet formentlig vil stige allerede på bachelor-niveau, fordi færre pladser udbydes.

Pkt. 2.2

Som overgang til at høre arbejdsmarkedets kommentarer på Dimensioneringen, fremhæver Lise-Lotte diskursen om, at humanister går ledige efter endt uddannelse og spurgte deltagerne hvorvidt de kendte ledige fra deres netværk. Mette kendte umiddelbart ikke nogle; men hun kendte til enkelte tilfælde, hvor ledighed har været selvvalgt. Brian påpegede, at han umiddelbart havde hørt om flere kandidater, der har været i løntilskud hos VisitAalborg, hvor hans kone arbejder.

Lise-Lotte fremhæver, at ledighedsprocenten på international virksomhedskommunikation kan være misvisende, fordi procenten er høj, hvis blot en 4-5 stykker går ledige, da antallet af færdige kandidater er lavt. Hun fremhæver, at undersøgelser viser, at kandidaterne går ledige, men ikke i en lang periode, hvis man har med i overvejelserne, at AAU er placeret i Region Nordjylland, hvor ledighedsperioden er lidt længere end i andre regioner. Desuden påpegede Lise-Lotte, at kandidaterne er villige til at flytte ift. jobmuligheder, hvilket Brian understregede som en vigtig fordel, som uddannelsen måske også kan være med til at præge, således at de studerende bliver klar

over, hvilke muligheder der reelt er. Mette tilføjede i denne forbindelse, hvor vigtigt det er, at uddannelsen gør opmærksom på små og mellemstore virksomheder, fx igennem casearbejde med disse virksomheder, således at de studerende bliver gjort opmærksomme på mulighederne.

Brian spurgte ind til, hvordan Pernille opfatter de studerende på International Virksomhedskommunikation. Meget målrettede? Eller åbne overfor nye muligheder? Pernille svarede, at hun generelt fornemmer, at de studerende er åbne og ser fordele i at have de mange jobmuligheder, som uddannelsen giver. Hvortil Mette tilføjede, at hun ved oplæg for 5. semester studerende på uddannelsen, oplevede at mange af dem er et spørgsmålstegn, når de bliver spurgt om hvad de vil, fordi de netop er åbne over for de mange muligheder. Brian tilføjede, at det er vigtigt, at de studerende er åbne overfor nye muligheder og arbejdsopgaver, men han fokuserede især også på vigtigheden af, at de nyuddannede kandidater er ydmyge ift. de arbejdsopgaver, de går til. Man kan ikke få direktørjobbet med det samme, man er nødt til ydmygt at være en del af arbejdsprocessen for at nå sine ambitioner. I denne forbindelse fremhævede Brian også, at alle deres (Gabriels) ansatte skal have en kandidatuddannelse, og det derfor er mindst lige så vigtigt, at man har den rette indstilling til jobbet, hvilket også er det, Wrist's graduate program arbejder med, da det for Wrist måske ikke er så vigtigt, hvad man har studeret, men mere at man har kompetencerne til at lære og sætte sig ind i nye arbejdsopgaver med en positiv indstilling.

Pkt. 3: Studieordningsrevision

Pkt. 3.1.

Først fremlagde Lise-Lotte, hvordan uddannelsen ønsker at revurdere studieordningen med henblik på at styrke bachelorenes kompetenceprofil. Uddannelsen er pt. bygget op således, at sprogundervisningen hovedsagligt er placeret på 1.-4. semester, mens tilvalgsfagernes undervisning er placeret på 5.-6. semester, men studienævnet overvejer at ændre opbygningen, for at skabe en bedre synergi mellem fagene og den studerendes sproglige kompetencer. Dette kunne ifølge studienævnet fx gøres ved, at tilvalgene blev introduceret tidligere i forløbet, således at disse og de nuværende sproglige og markedskommunikative fag kommer til at forløbe mere sideløbende. Dette skyldes bl.a. at studienævnet oplever stor interesse for uddannelsens tilvalgsmuligheder, men samtidig også at det for nogle studerende er udfordrende at nå til tilvalgsfagene, fordi sprogfagene ikke for alle studerende giver den nødvendige motivation. Desuden oplever studienævnet også, at det for især tysk og spansk studerende er udfordrende efter 2 semestre uden sprogundervisning at skulle skrive bacheloropgave på centralsproget, hvilket også vil blive anderledes med den førnævnte model om at introducere tilvalgene tidligere i uddannelsen. Denne model, syntes Brian, umiddelbart gav god mening ift. at skabe synergi i uddannelsen og samtidig måske motivere nogle af de studerende, der ikke nødvendigvis går på uddannelsen pga. sprogundervisningen, men som ser sproget som en bonus.

Studienævnet overvejer desuden ændringer i forhold til sprogundervisningen i blandt andet teknisk, juridisk og virksomhedskommunikation og vil derfor gerne høre om aftagerpanelets erfaringer i forhold til at anvende disse oversættelsesfærdigheder og den juridiske og tekniske tekstforståelse. Mette fremhæver, at hun i høj grad anvendte de tillærte færdigheder hos sin tidligere arbejdsgiver,

Alfa Laval, hvor oversættelsesdelen fyldte meget i forhold til oversættelse af brochuremateriale og interne dokumenter, da koncernsproget var engelsk. Hun anvender stadig sine færdigheder i teknisk, juridisk og virksomhedskommunikation, dog fremhævede hun, at den faglige og tekniske viden i høj grad også først opnås, når man kommer til at arbejde ved en virksomhed, hvor branchekendskab er vigtigt. Hun fremhæver, at det ikke nødvendigvis er specifikke tekniske terminologier, der er vigtige, men i højere grad genrekendskabet og viden om, hvordan man oversætter og forfatter tekst inden for juridiske og tekniske fagområder, fordi denne viden skaber mulighed for vidensdeling.

Brian fortalte, hvordan han bruger sine sproglige færdigheder hver dag både skriftligt og mundtlig, så derfor ville han ikke være foruden den undervisning. Han fremhævede, hvordan han anvender sprogkundskaberne fra sin uddannelse som redskab til at kommunikere på tværs af landegrænser, også selvom det ikke altid foregår på tysk eller spansk. Han har lært at sætte sig ind i forståelsen af sprog, således at han også i mindre grad forstår andre sprog, som fx svensk, norsk, italiensk og hollandsk, hvilket gør hverdagen nemmere.

På baggrund af Mette og Brians erfaringer, foreslog Lise-Lotte, at fx teknisk fagkommunikation får mere fokus på den overordnede terminologi, men med afsæt i cases fra virkeligheden, således at de studerende lærer at sætte sig ind i forskellige tekniske tekster, men samtidig får indsigt i den overordnede tekniske fagkommunikation, hvor Mette tilføjede, at undervisere kunne bruge cases fra virkelige små og mellemstore virksomheder, således at de studerende får øjnene op for de muligheder der er. I denne sammenhæng forklarede Helle, hvordan de på Via College Horsens fx forsøger, at give nogle generelle retningslinjer for udarbejdelsen af digitalt materiale til start-up virksomheder, selvom virksomhederne har forskellige fokusområder. Helle pointerede, at disse retningslinjer er en stor hjælp for start-up virksomhederne, fordi de lærer de studerende at opsøge de korrekte tekniske termer. Ifølge Helle er oversættelse derfor vigtig, for at kunne bruge sproget som et redskab, som Brian gør, men Brian fremhævede dog, at uddannelsen skal passe på med, at undervisningen ikke bliver for tung i det tekniske eller juridiske fagområde.

Lise-Lotte spurgte desuden deltagerne, om undervisningen i virksomhedskommunikation har været givende i deres job, hvortil Mette svarede, at hun grundet sin rolle i Wrist ikke bruger redskaberne så ofte, hvorimod hun ved, at sælgere og indkøbere i højere grad anvender virksomhedskommunikation, hvilket Brian var enig i. Han pointerede desuden, at e-mail er den nye kanal for korrespondance, og at undervisningen derfor skal følge med tiden, men samtidig var han heller ikke i tvivl om, at det er vigtigt at man kender de formelle rammer for virksomhedskommunikation, fordi dette ligeledes indebærer forståelse af kultur og traditioner. Denne forståelse giver et godt indtryk hos ens samarbejdspartnere, også selvom de måske frabeder sig de formelle retningslinjer. Derfor er selve formen på et handelsbrev ikke så vigtig, men måske er det mere interkulturelle perspektiv, der er væsentligt for at skabe et bedre udgangspunkt for virksomhedskommunikationen. Man lærer hvilke kunder eller kollegaer, man kan kommunikere mere uformelt med, men at være formel er altid et godt udgangspunkt, og igen er det vigtigt, at uddannelsen pointerer, at de formelle retningslinjer naturligvis også er branchebestemte. Fx sagde Mette, at hendes skibshandlerbranche er meget uformel. Afslutningsvis pointerede Helle, at det

vigtigste er, at underviseren/mentorerne tydeligt kommunikerer, hvad de studerende får ud af undervisningen, som kan give dem en bedre forståelse for hvad de får ud af SIV generelt.

Referat af Pernille Vildsted Nielsen, Studievejleder for International Virksomhedskommunikation